

РЕШЕНИЕ

№ 2976

гр. София, 10.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 27.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **10552** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл. ДОПК, вр. с чл.144 и ДОПК.

Образувано е по жалба „Б. Х. Л.“-ДРУЖЕСТВО С ОГРАНИЧЕНА ОТГОВОРНОСТ- К. срещу Акт за прихващане и възстановяване №П-22221120079074-004-001/16.07.2020 година, потвърден с Решение №1383/08.09.2020 година на Директор на Дирекция “ОДОП“.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на обжалвания А. ревизионен акт. Посочва се още, че същият е издаден при съществено нарушение на съдопроизводствените правила в посока необсъждане на всички събрани в хода на производството доказателства и същият е издаден при неправилно приложение на материалния закон. Иска се отмяна на ревизионния акт и се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят- „Б. Х.“ Л. редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК се представлява от адвокат В., редовно упълномощена, която поддържа жалбата на заявените основания и моли да бъде уважена Заявява претенция за присъждане на разноски. Съображения относно незаконосъобразността на обжалвания А. развива и в представените по делото писмени бележки.

Ответникът по жалбата- Директор на Дирекция ”Обжалване и данъчно осигурителна

практика” при ЦУ на НАП- [населено място], редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК, се представлява от юрисконсулт К., редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП прокурор М. намира предявената жалба за неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

С Резолюция за извършване на проверка от 14.05.2020 година Г. Г. С. на длъжност- Главен инспектор по приходите възложила да бъде извършена проверка на „Б. Х.“ Л. за ДДС за периода от 31.10.2019 година до 31.12.2019 година по повод постъпило Искане от задълженото лице за възстановяване на ДДС в размер на 352 925,34 лева, определила М. Т. П.- главен инспектор по приходите, който да извърши проверката и срока за извършване на проверката -14.08.2020 година.

На 16.07.2020 година, М. Т. П. на длъжност- Главен инспектор по приходите издал обжалвания А. №П-22221120079074-004-001, с който отказал да възстанови сумата от 352 295,34 лева.

А. е връчен на електронния адрес на жалбоподателя на дата 16.07.2020 година.

На 30.07.2020 година дружеството жалбоподателя подало жалба срещу издадения А. до Директор на Дирекция“ ОДОП“, постъпила на дата 07.08.2020 година.

С Решение № 1383/08.09.2020 година Директор на Дирекция „ ОДОП“ потвърдил обжалвания А..

Решението е връчено на електронния адрес на жалбоподателя на дата 16.09.2020 година.

Назначена е, изслушана и неоспорена от страните основна и допълнителна съдебно-счетоводна експертиза, като в заключението си вещото лице е дало подробен отговор на въпросите ,поставени му като задача, а разпитан в съдебно заседание експертът заявява , че поддържа заключението си.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, жалбата се явява основателна, но по съображения различни от сочените в нея.

Разпоредбата на чл. 144,ал.1 ДОПК постановява, че по реда за обжалване на ревизионен акт се обжалват и другите актове, издавани от органите по приходите, доколкото в самия ДОПК не е предвидено друго. На тази плоскост, при обжалване на Акт за прихващане или възстановяване, следва да намерят приложение разпоредбите, отнасящи се до ревизионния акт, залегнали в разпоредбата на чл.156,ал.1 ДОПК и преценка законосъобразността на акта за прихващане или възстановяване, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са процесуално-правните и материално-правните разпоредби/аргумент от чл. 160,ал.2 ДОПК/. Проверката е способ за извършване на данъчно – осигурителен контрол по аргумент от разпоредбата на чл.110,ал.1 от ДОПК. Проверката е съвкупност от действия на органите по приходите относно спазването на данъчното и осигурителното законодателство. С проверка могат да се установяват определени факти и обстоятелства от значение за задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски. С проверка не се установяват задължения за

данъци и задължителни осигурителни вноски на проверяваното лице. Проверката се извършва от органите по приходите, без да е необходимо изрично писмено възлагане. Правилата по [чл. 8](#) не се прилагат, когато е налице възлагане от изпълнителния директор или упълномощено от него лице. За резултата от проверката се съставя протокол, когато в закон не е предвиден актът, с който проверката трябва да завърши. По силата на алинея 6 на чл.110 от ДОПК,когато в закон не е предвидено друго, срокът за извършване на проверките не може да бъде по-дълъг от 6 месеца от датата на първото процесуално действие, което се удостоверява с протокол или връчено искане по [чл. 37, ал. 3](#). Ако 6-месечният срок се окаже недостатъчен, той може да бъде продължен до 6 месеца с резолюция на органа, възложил проверката. Когато за резултатите от проверката се съставя протокол, същият се предоставя на лицето в 7-дневен срок от извършването.Съгласно чл.11ал.1,т.4 от ЗНАП, Териториалният директор организира и ръководи възлагането и извършването на проверки и ревизии и може да възлага със заповед на определени органи по приходите и служители от териториалната дирекция изпълнението на правомощията по ал. 1 и 2, с изключение на тези по ал. 2, т. 2/да. разглежда и изпраща до съответния съд жалбите против актовете и отказите за издаване на актове на органите на агенцията, както и против действията или бездействията на органи и служители на агенцията на територията на региона по реда, установен със закон. От анализа на правната норма е видно, че възлагането на ревизии и проверки е в правомощието на териториалния директор съгласно [чл. 11, ал. 1, т. 4 от Закона за Националната агенция за приходите](#)(ЗНАП). Същият може да възлага със заповед на определени органи по приходите и служители от териториалната дирекция изпълнението на правомощията по ал. 1 - 2 на [чл. 11](#), с изключение на тези по ал. 2, т. 2, каквото правомощието по възлагане на ревизии и проверки по ал. 1, т. 4, /

Обжалваният Акт за прихващане и възстановяване № П-22221120079074-004-001/16.07.2020 година

Още с ОПРЕДЕЛЕНИЕТО ЗА НАСРОЧВАНЕ ОТ 30.11.2020 ГОДИНА, СЪДЪТ УКАЗА НА ОТВЕТНИКА ПО ЖАЛБАТА,ЧЕ ЗА ОБСТОЯТЕЛСТВОТО, ЧЕ ЛИЦЕТО Г. Г. С. КЪМ ДАТИТЕ НА ИЗДАВАНЕ НА РЕЗОЛЮЦИЯТА ЗА ИЗВЪРШВАНЕ НА ПРОВЕРКАТА 14.05.2020 ГОДИНА Е ЗАЕМАЛА ДЛЪЖНОСТТА ГЛАВЕН ИНСПЕКТОР ПО ПРИХОДИТЕ И Е БИЛА ОПРАВОМОЩЕНА ДА ИЗДАВА РЕЗОЛЮЦИИ ЗА ИЗВЪРШВАНЕ НА ПРОВЕРКА ИМЕННО НА ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ И ЛИЦЕТО М. Т. П. КЪМ ДАТИТЕ НА ИЗДАВАНЕ НА РЕЗОЛЮЦИЯТА ЗА ИЗВЪРШВАНЕ НА ПРОВЕРКА И КЪМ ДАТАТА НА ИЗДАВАНЕ НА А. Е ЗАЕМАЛ ДЛЪЖНОСТТА ГЛАВЕН ИНСПЕКТОР ПО ПРИХОДИТЕ,ЛИЦАТА,УЧАСТВАЩИ В ПРОИЗВОДСТВОТО ПО ИЗВЪРШВАНЕ НА ПРОВЕРКА СА ПРИТЕЖАВАЛИ КВАЛИФИЦИРАН ЕЛЕКТРОНЕН ПОДПИС В ТОВА ЧИСЛО И УДОСТОВЕРЕНИЕ ОТ ДОСТАВЧИКА ЗА ТАКЪВ,НЕ СОЧИ ДОКАЗАТЕЛСТВА.

Но по делото не се представиха доказателства за изрично посочените обстоятелства, няма и доказателства, че лицето възложило проверката е било определено да извършва такава именно на жалбоподателя, няма доказателства, че лицето С. е заемала длъжността- Главен инспектор по приходите и че е притежавала квалифициран електронен подпис/ тъй като Резолюцията за извършване на проверка е подписана с електронен подпис и е създадена като електронен документ, няма и доказателства, че лицето , издало А. е заемало длъжността- Главен инспектор по

приходите.

Изначалната липса на компетентност/ материална/ у органите, участвали в производството по извършване на проверка именно на жалбоподателя, както и липсата на електронен подпис у органа, възложил проверката правят издадения А. нищожен, непораждащ правни последици, като издаден от органи, непритежаващи материалната компетентност .

В най-общ смисъл, компетентността на определен административен орган посочва кръга от въпроси, с които той е оправомощен да се занимава, както и правомощията, с които органът разполага за решаването на тези въпроси и с оглед издаването на юридически /административни актове/, компетентността представлява нормативно признатата способност на даден орган да издаде определен акт. Компетентността на държавните органи е израз на специализацията на функциите на държавно управление и очертава кръга от задачи, възложени на отделните органи по осъществяването на определени държавни функции. Най-често, компетентността се определя като система от правомощия-съвкупност от права и задължения от особен характер, предоставени на органа за осъществяване на държавната власт. Значението на компетентността при издаване на административни актове е толкова голяма, че законодателят отчитайки тази значимост е въздигнал липсата на компетентност в първо то основание за оспорване на административните актове-чл.146,т.1 АПК/приложим по силата на преpraщачата норма на параграф 2 от ДОПК/. Липсата на компетентност у издателя на обжалвания А. прави последния нищожен, непораждащ правни последици и предпоставя обявяването и. Предвид действащата от 01.01.2021 г. нова разпоредба на [чл. 160, ал. 5 ДОПК](#), настоящият състав следва да приложи [чл. 173, ал. 2 АПК](#). Визираната разпоредба на [чл. 160, ал. 5 ДОПК](#) е процесуална и при липсата на преходна разпоредба в [ДОПК](#) следва да намери незабавно приложение спрямо всички висящи спорове. На тази плоскост, в нормата на чл.173,ал.1 от АПК, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган, след като обяви нищожността или отмени административния акт, съдът решава делото по същество. По аргумент от нормата на алинея втора на чл.173 от АПК, извън случаите по ал. 1, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът изпраща преписката на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Предвид това административната преписка следва да бъде изпратена на орган по приходите при ТД на НАП- С. за извършване на нова проверка от компетентни органи.

Претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателна и в негова полза следва се присъдят разноски в размер на 7050 лева- заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 6000 лева, внесена държавна такса и депозит за основна и допълнителна експертиза. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Вяска от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то

произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноси произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от гореизложеното и на основание чл.160,ал.1 ДОПК,Административен съд-София град

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Акт за прихващане и възстановяване № П-22221120079074-004-001/16.07.2020 година, потвърден с Решение № 1383/08.09.2020 година на Директор на Дирекция “ОДОП“, с който е отказано да бъде възстановен ДДС в размер на 352 925,34 лева.

ИЗПРАЩА АДМИНИСТРАТИВНАТА ПРЕПИСКА НА ОРГАН ПО ПРИХОДИТЕ ПРИ ТД НА НАП- С. ЗА ИЗВЪРШВАНЕ НА НОВА ПРОВЕРКА ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ ПРИ ТЪЛКУВАНЕТО И ПРИЛАГАНЕТО НА ЗАКОНА.

ОСЪЖДА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ“ ОДОП“ ПРИ ЦУ НА НАП- ГР. С. ДА ЗАПЛАТИ НА „Б. Х. Л.“-ДРУЖЕСТВО С ОГРАНИЧЕНА ОТГОВОРНОСТ- К. СУМАТА ОТ 7050 ЛЕВА- РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО , КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА ДИРЕКЦИЯ „ ОДОП“ ПРИ ЦУ НА НАП- ГР. С..

На основание чл.138 АПК, препис от решението да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на 160,ал.6 ДОПК, вр. с чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ:

